Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
YVESA BOTA
od 12. listopada 2016.[1]

Predmet C-582/15

Openbaar Ministerie
protiv
Gerrita van Vemdea

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio rechtbank Amsterdam (sud u Amsterdamu, Nizozemska))

„Zahtjev za prethodnu odluku – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Uzajamno priznavanje presuda – Okvirna odluka 2008/909/PUP – Članak 28. – Prijelazna odredba – Izjava države članice – Pojam ‚izricanje pravomoćne presude'"

Zahtjev za

prethodnu odluku odnosi se na tumačenje

1. članka 28. stavka 2. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršavanja u Europskoj uniji[2].

2. Zahtjev je upućen u okviru postupka koji se vodi po zamolbi za odobravanje izvršenja u Nizozemskoj sudske odluke hofa van beroep Antwerpen (Žalbeni sud u Antwerpenu, Belgija) kojom je Gerrit van Vemde osuđen, među ostalim, na kaznu zatvora u trajanju od tri godine.

I – Pravni okvir

A – *Pravo Unije*

3. Uvodne izjave 1. i 2. Okvirne odluke glase:

„(1) Europsko vijeće na sastanku u Tampereu održanom 15. i 16. listopada 1999. poduprlo je načelo uzajamnog priznavanja koje treba postati [kamen temeljac] pravosudne suradnje u građanskim i kaznenim predmetima unutar Unije.

1 — Izvorni jezik: francuski

2 — SL 2008., L 327, str. 27. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 111.; u daljnjem tekstu: Okvirna odluka)

(2) Vijeće je 29. studenoga 2000., sukladno zaključcima iz Tamperea, donijelo program mjera za provedbu načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim predmetima [(SL 2001., C 12, str. 10.)] kojima poziva na procjenu potrebe uvođenja modernih mehanizama za uzajamno priznavanje pravomoćnih presuda, uključujući oduzimanje slobode (mjera 14), te na proširenu primjenu načela transfera osuđenih osoba na osobe s prebivalištem u državi članici (mjera 16).”

4. Članak 1. Okvirne odluke, naslovljen „Definicije”, propisuje:

„Za potrebe ove Okvirne odluke:

(a) ‚presuda’ znači pravomoćna odluka ili nalog suda države izdavateljice naloga kojom se izriče kazna za fizičku osobu;

(b) ‚kazna’ znači svaka kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode koja je izrečena na određeno ili neodređeno razdoblje zbog počinjenja kaznenog djela utvrđenog u kaznenom postupku;

(c) ‚država izdavateljica naloga’ znači država članica u kojoj je presuda izrečena;

(d) ‚država izvršiteljica naloga’ znači država članica kojoj je presuda proslijeđena radi njezina priznavanja i izvršenja.”

5. Članak 26. stavak 1. Okvirne odluke, naslovljen „Odnos s drugim sporazumima i dogovorima”, propisuje:

„Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu među državama članicama i trećim državama te njihovu prijelaznu primjenu sukladno članku 28., ova Okvirna odluka od 5. prosinca 2011. zamjenjuje odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija koje se primjenjuju u odnosima među državama članicama:

— Europsku konvenciju o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. i njezin Dodatni protokol od 18. prosinca 1997.;

— Europsku konvenciju o međunarodnoj valjanosti presuda izrečenih u kaznenim postupcima od 28. svibnja 1970.;

— Poglavlje 5. glave III. Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenske konvencije od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama;

— Konvenciju među državama članicama Europskih zajednica o izvršenju presuda izrečenih u kaznenom postupku strane države od 13. studenoga 1991.”

6. U skladu s člankom 28. Okvirne odluke, naslovljenom „Prijelazna odredba”:

„1. Zamolbe zaprimljene prije 5. prosinca 2011. i dalje se uređuju sukladno postojećim pravnim instrumentima o transferu osuđene osobe. Zamolbe zaprimljene nakon toga datuma uređuju se pravilima koja države članice donesu sukladno […] Okvirnoj odluci.

2. Međutim, svaka država članica može, [u trenutku] donošenja […] Okvirne odluke, dati izjavu u kojoj navodi da će, u predmetima u kojima je pravomoćna presuda izrečena prije datuma koji ona odredi, kao država članica koja izdaje odnosno izvršava nalog i dalje primjenjivati postojeće pravne instrumente o transferu osuđene osobe važeće prije 5. prosinca 2011. Ako država članica da takvu izjavu, ti se instrumenti primjenjuju u tim predmetima [prema] svim drugim državama članicama bez obzira da li su i one dale istu izjavu. Taj datum ne smije biti kasniji od 5. prosinca 2011. Izjava se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*. Takva se izjava može povući bilo kada.”

7. Na temelju članka 28. Okvirne odluke, Kraljevina Nizozemska dala je sljedeću izjavu [3]:

„U skladu s člankom 28. stavkom 2. Nizozemska izjavljuje da će u slučajevima u kojima je pravomoćna presuda izrečena manje od tri godine nakon datuma stupanja na snagu Okvirne odluke u svojstvu države koja izdaje odnosno izvršava nalog i dalje primjenjivati pravne instrumente o transferu osuđene osobe koji su važili prije stupanja na snagu Okvirne odluke."

B – *Nizozemsko pravo*

8. Članak 2:11 Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (Zakon o uzajamnom priznavanju i izvršenju bezuvjetnih zatvorskih kazni i zatvorskih kazni izrečenih uz uvjet; u daljnjem tekstu: WETS), kojim se provodi Okvirna odluka, određuje:

„1. Ministar [sigurnosti i pravde] dostavlja sudsku odluku […] nezavisnom odvjetniku državnog odvjetništva pri žalbenom sudu.

2. Nezavisni odvjetnik sudsku odluku odmah podnosi […] posebnom vijeću žalbenog suda Arnhem-Leeuwardena […]

[…]

8. U roku od šest tjedana nakon datuma primitka sudske odluke […], posebno vijeće žalbenog suda dostavlja ministru [sigurnosti i pravde] pisanu i obrazloženu ocjenu […]"

9. Na temelju članka 2:12 WETS-a ministar sigurnosti i pravde odlučuje o priznavanju sudske odluke uzimajući u obzir ocjenu posebnog vijeća žalbenog suda.

10. Članak 5:2 WETS-a propisuje:

„1. Ovim zakonom zamjenjuje se Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (Zakon o prenošenju izvršenja presuda u kaznenim stvarima, u daljnjem tekstu: WOTS) u odnosima s državama članicama Europske unije.

[…]

3. Ovaj zakon ne primjenjuje se na sudske odluke […] koje su postale pravomoćne prije 5. prosinca 2011.

[…]"

11. Prema članku 2. WOTS-a, „[i]zvršenje stranih sudskih presuda u Nizozemskoj moguće je samo na temelju sporazuma". S druge strane, prema članku 31. stavku 1. WOTS-a, „[k]ada ocijeni dopuštenim izvršenje strane sudske presude u Nizozemskoj, sud [u Amsterdamu] daje svoje odobrenje i, uz poštovanje onog što mjerodavni sporazum određuje u tom pogledu, izriče kaznu ili mjeru koja je za odgovarajuće kazneno djelo propisana u nizozemskom pravu".

3 — SL 2009., L 265, str. 41.; u daljnjem tekstu: izjava o primjeni Okvirne odluke

II – Činjenice u glavnom postupku i prethodno pitanje

12. Gerrit van Wemde uhićen je u Nizozemskoj 27. listopada 2009. na temelju europskog uhidbenog naloga koji je u svrhu kaznenog progona izdalo belgijsko pravosudno tijelo. Nakon izručenja G. van Wemde pritvoren je u Belgiji. Imenovani je potom za vrijeme trajanja kaznenog postupka u Belgiji pušten na slobodu uz jamčevinu, nakon čega se prije donošenja presude vratio u Nizozemsku.

13. Hof van beroep Antwerpen (Žalbeni sud u Antwerpenu, Belgija) osudio je Gerrita van Wemdea 28. veljače 2011. na zatvorsku kaznu u trajanju od tri godine. Hof van Cassatie (Kasacijski sud, Belgija) odbio je 6. prosinca 2011. žalbu u kasacijskom postupku podnesenu protiv te odluke pa je s tim datumom odluka hofa van beroep Antwerpen (Žalbeni sud u Antwerpernu) postala pravomoćna. Procureur Generaal in Antwerpen (glavni državni odvjetnik Antwerpena, Belgija) izdao je poziv na izdržavanje kazne, koji je osuđeniku dostavljen 13. veljače 2012.

14. Dana 23. srpnja 2013. belgijska tijela zatražila su od Nizozemske da nastavi provedbu izvršenja zatvorske kazne izrečene presudom hofa van beroep Antwerpen (Žalbeni sud u Antwerpenu). Potom je 10. listopada 2013. procureur du Roi (kraljev tužitelj, Belgija) zatražio od rechtbanka d'Amsterdam (sud u Amsterdamu, Nizozemska), suda koji je uputio zahtjev, da odobri izvršenje zatvorske kazne koju je izrekao hof van beroep Antwerpen (Žalbeni sud u Antwerpenu).

15. Postupajući po tom zahtjevu, sud koji je uputio zahtjev pita se jesu li mjerodavne odredbe WOTS-a ili odredbe WETS-a, kojim je zamijenjen prvospomenuti zakon. Naime, s jedne strane, WETS se, sukladno svojem članku 5:2 stavku 3. ne primjenjuje na sudske odluke koje su „postale pravomoćne" prije 5. prosinca 2011. Budući da je presuda hofa van beroep Antwerpen (Žalbeni sud u Antwerpenu) postala pravomoćna nakon 5. prosinca 2011., načelno je WETS taj koji se primjenjuje.

16. S druge strane, sud koji je uputio zahtjev gaji sumnje u usklađenost spomenute odredbe s člankom 28. Okvirne odluke. Na temelju stavka 1. tog članka, zamolbe za nastavak izvršenja zatvorske kazne zaprimljene nakon 5. prosinca 2011. uređuju se pravilima koja države članice donesu provodeći Okvirnu odluku. Međutim, u skladu sa stavkom 2. tog članka, svaka država članica može, [u trenutku] donošenja Okvirne odluke, dati izjavu u kojoj navodi da će, u predmetima u kojima je pravomoćna presuda „izrečena" prije datuma koji ona odredi, kao država članica koja izdaje odnosno izvršava nalog i dalje primjenjivati postojeće pravne instrumente o transferu osuđene osobe važeće prije 5. prosinca 2011. Upravo je Kraljevina Nizozemska dala takvu izjavu o primjeni Okvirne odluke, u kojoj se u bitnom ponavlja tekst njezina članka 28. stavka 2.

17. Sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da prema sudskoj praksi Hoge Raada der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske), članak 5:2 stavak 3. WETS-a treba tumačiti u skladu s člankom 28. stavkom 2. Okvirne odluke na način da predmetna presuda mora biti izrečena prije 5. prosinca 2011., neovisno o trenutku kada je postala pravomoćna, tako da su u predmetnom slučaju i dalje mjerodavne odredbe WOTS-a. Međutim, ako, suprotno tome, članak 28. stavak 2. Okvirne odluke treba tumačiti na način da presuda mora postati pravomoćna prije 5. prosinca 2011., sud koji je uputio zahtjev među ostalim smatra da na temelju odredbi WETS-a nije nadležan za odlučivanje o zamolbi za odobravanje izvršenja zatvorske kazne izrečene osuđeniku.

18. U tim je okolnostima rechtbank Amsterdam (sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 28. stavak 2. prvu rečenicu [Okvirne odluke] tumačiti na način da se ondje navedena izjava smije odnositi samo na presude koje su donesene prije 5. prosinca 2011., neovisno o tome kada su postale pravomoćne, ili pak tu odredbu valja razumjeti na način da se ta izjava smije odnositi samo na presude koje su postale pravomoćne prije 5. prosinca 2011.?"

III – Analiza

19. Postavljenim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnom želi saznati prema kojem se datumu, u slučajevima u kojima je država članica dala izjavu iz članka 28. stavka 2. Okvirne odluke, utvrđuje mjerodavni pravni režim za transfer osoba osuđenih na zatvorske kazne: je li to datum izricanja presude ili datum kada je ona postala pravomoćna?

20. Prije davanja odgovora na to pitanje valja razmotriti, kako to predlažu Europska komisija i austrijska vlada, može li izjava koju je Kraljevina Nizozemska dala na temelju članka 28. stavka 2. Okvirne odluke proizvoditi pravne učinke.

A – *Treba li uzeti u obzir izjavu koju je Kraljevina Nizozemska dala na temelju članka 28. stavka 2. Okvirne odluke?*

21. Valja naglasiti da je članak 28. stavak 2. Okvirne odluke nedvosmislen u pogledu trenutka u kojem se može dati ta vrsta izjave.

22. Naime, u skladu s tom odredbom, svaka je država članica „nakon donošenja […] Okvirne odluke" mogla dati izjavu kojom se odgađa primjena te odluke.

23. Međutim, prema podacima koji su podneseni Sudu i kao što je to na raspravi priznala nizozemska vlada, izjava Kraljevine Nizozemske upućena je Vijeću 24. ožujka 2009., nakon čega je 30. travnja 2009. proslijeđena kao dokument Vijeća, prije njezine objave u Službenom listu 9. listopada 2009.[4]. S obzirom na te elemente, nizozemska vlada ne negira činjenicu da je ta izjava formalno podnesena nakon donošenja Okvirne odluke.

24. U dopisu priloženom spomenutoj izjavi Kraljevina Nizozemska, kako je to iznijela tijekom rasprave, upozorila je na to da je na raspravama o nacrtu Okvirne odluke ustrajno zagovarala rješenje prema kojem se ona može primjenjivati samo na buduće slučajeve. Spomenuta država članica pojašnjava da je mogućnost koja je predviđena u članku 28. stavku 2. Okvirne odluke u tu odredbu unesena osobito na njezin zahtjev i da je za nju ta mogućnost značila važan element političkog dogovora koji je u vezi s Okvirnom odlukom postignut na sjednicama Vijeća za PUP održanima 4. prosinca 2006. i 15. veljače 2007. Kraljevina Nizozemska je također precizirala da je Okvirna odluka stavljena na popis točaka „A" dnevnog reda tako kratko prije sjednice Vijeća za PUP održane 27. studenoga 2008. da nije bilo moguće poštovati interni postupak pripreme Vijeća za raspravljanje o toj tematici. Iz toga proizlazi da u trenutku donošenja Okvirne odluke na sjednici Vijeća za PUP održanoj 27. studenoga 2008. Kraljevina Nizozemska nije dostavila nikakvu izjavu u smislu članka 28. stavka 2. spomenute odluke. Ta država članica navodi da je, unatoč tomu, u trenutku postizanja dogovora na sjednici Vijeća za PUP održanoj 4. prosinca 2006. priopćila da će dati takvu izjavu. Kraljevina Nizozemska smatra mogućim zaključiti da je navedeno priopćenje proizvelo svoje učinke u trenutku donošenja Okvirne odluke 27. studenoga 2008.

25. Dijelim, međutim, mišljenje Komisije prema kojem takvo priopćenje ne odgovara izjavi danoj „[u trenutku] donošenja […] Okvirne odluke" u smislu njezina članka 28. stavka 2. Naime, puko izražavanje namjere davanja izjave nije dovoljno. Izjavu o kojoj je riječ u članku 28. stavku 2. Okvirne odluke treba na bilo koji način dati u trenutku njezina donošenja i ta izjava mora jasno pokazati odabir dotične države članice u pogledu datuma izricanja pravomoćnih presuda prije kojega se Okvirna odluka ne primjenjuje. Članak 28. stavak 2. Okvirne odluke ostavlja, naime, državama članicama određeni diskrecijski prostor glede utvrđivanja tog datuma, uz uvjet da to ne bude nakon 5. prosinca 2011.

4 — SL 2009., L 265, str. 41.

26. Budući da Kraljevina Nizozemska, prije slanja dokumenta od 24. ožujka 2009., ni na koji način nije formalno uobličila jasnu izjavu, smatram da potonja nije valjano dana jer je podnesena izvan roka.

27. Nadalje, ističem, kao što je to učinila i Komisija, da su slučajevi u kojima su države članice Okvirnom odlukom ovlaštene davati izjavu ne samo u trenutku njezina donošenja nego i naknadno u toj odluci vrlo jasno definirani. Osobito tu mislim na članak 4. stavak 7. i članak 7. stavak 4. Okvirne odluke.

28. Iz gore navedenog slijedi da izjava Kraljevine Nizozemske ne može proizvoditi pravne učinke.

29. S obzirom na nepostojanje izjave koja bi udovoljavala uvjetima iz članka 28. stavka 2. Okvirne odluke, područje primjene *ratione temporis* u njoj sadržanih odredbi utvrđeno je u članku 28. stavku 1., što znači da se ona primjenjuje na zamolbe zaprimljene nakon 5. prosinca 2011.

30. Budući da je zamolba koju su belgijska tijela uputila nizozemskima datirana s 10. listopadom 2013., nema nikakve sumnje da su pravila sadržana u Okvirnoj odluci u cijelosti mjerodavna za predmetni slučaj.

31. Pitanje tumačenja članka 28. stavka 2. Okvirne odluke o kojem dvoji sud koji je uputio zahtjev ispitat ću isključivo podredno, za slučaj da Sud ne prihvati moju analizu na temelju koje zaključujem da izjavu Kraljevine Nizozemske ne treba uzeti u obzir.

B – *Tumačenje članka 28. stavka 2. Okvirne odluke*

32. Dijelim mišljenje Komisije, nizozemske vlade, austrijske vlade i Openbaar Ministerie prema kojem je datum koji valja uzeti u obzir prilikom provedbe članka 28. stavka 2. Okvirne odluke onaj datum na koji je presuda postala pravomoćna.

33. Iz članka 26. stavka 1. Okvirne odluke proizlazi da počevši od 5. prosinca 2011. njome ustanovljen jedinstveni mehanizam zamjenjuje ranije postojeći sustav utemeljen na međunarodnim ugovorima.

34. Prema članku 28. stavku 1. Okvirne odluke, „[z]amolbe zaprimljene prije 5. prosinca 2011. i dalje se uređuju sukladno postojećim pravnim instrumentima o transferu osuđene osobe. Na zahtjeve zaprimljene nakon tog datuma primjenjuju se pravila koja donesu države članice u skladu s Okvirnom odlukom”.

35. Članak 28. stavak 2. Okvirne odluke dopušta, međutim, državama članicama da, davanjem odgovarajuće izjave u trenutku donošenja te odluke, za potrebe njezine primjene uzmu u obzir datum izricanja pravomoćne presude, a ne datum primitka zamolbe.

36. Prema tome, iznimno od članka 28. stavka 1. Okvirne odluke u kojem je referentna točka datum primitka zamolbe, članak 28. stavak 2. te odluke kao referentnu točku propisuje datum izricanja pravomoćne presude.

37. U skladu s potonjom odredbom, u izjavi koju je dala Kraljevina Nizozemska predviđa se da će „u slučajevima u kojima je *pravomoćna presuda izrečena* manje od tri godine nakon datuma stupanja na snagu Okvirne odluke [ona nastaviti] u svojstvu države koja izdaje odnosno izvršava nalog primjenjivati pravne instrumente o transferu osuđene osobe koji su važili prije stupanja na snagu Okvirne odluke[5]”.

5 — Moje isticanje

38. Ta izjava svoj izričaj u nacionalnom pravu nalazi u okviru odredbe članka 5:2 stavka 3. WETS-a u kojoj je određeno da se „[taj] zakon ne primjenjuje […] *na sudske odluke* […] *koje su postale pravomoćne* prije 5. prosinca 2011.[6]”.

39. Predmetni zahtjev za prethodnu odluku počiva u velikoj mjeri na razlici u izričaju koja postoji između, s jedne strane, članka 28. stavka 2. Okvirne odluke i izjave koju je dala Kraljevina Nizozemska, koji govore o datumu kada je „pravomoćna presuda izrečena” i, s druge strane, članka 5:2 stavka 3. WETS-a koji navodi datum kada su sudske odluke „postale pravomoćne”.

40. Za razliku od suda koji je uputio zahtjev, tuženika u glavnom postupku i poljske vlade, smatram da sve navedene odredbe, iako različito formulirane, označavaju isti pravni događaj, to jest trenutak u kojem je presuda stekla svojstvo pravomoćnosti. Donoseći članak 5:2 stavak 3. WETS-a nizozemski zakonodavac je, prema tome, u potpunosti proveo ono što je određeno u članku 28. stavku 2. Okvirne odluke i u izjavi koju je dala Kraljevina Nizozemska.

41. Tumačenje prema kojem članak 28. stavak 2. Okvirne odluke označava trenutak u kojem je presuda stekla svojstvo pravomoćnosti proizlazi istodobno iz teksta, strukture i cilja spomenute odluke.

42. Kada je riječ o tekstu članka 28. stavka 2. Okvirne odluke, podsjećam da se on ne ograničava na to da uputi na trenutak izricanja presude, nego govori o „pravomoćnoj” presudi. Upućivanje na svojstvo pravomoćnosti presude nije specifično za francusku jezičnu verziju Okvirne odluke, nego je prisutno i u drugim jezičnim verzijama[7].

43. Takvo je upućivanje u skladu sa strukturom Okvirne odluke, s obzirom na to da je zamolba koja je na njoj utemeljena u svakom slučaju moguća samo onda kada je presuda postala pravomoćna, uzimajući u obzir definiciju „presude” koju je Unijin zakonodavac ponudio u članku 1. točki (a) spomenute odluke.

44. Nadalje, kao što to, među ostalim, proizlazi iz njezinih uvodnih izjava 1. i 2., cilj je Okvirne odluke provedba načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim predmetima kada je riječ o izvršenju konačnih odluka kojima se izriču zatvorske kazne. Spomenuta provedba podrazumijeva moderniji i obuhvatniji mehanizam suradnje od onoga u važećem pravu koje proizlazi iz međunarodnih ugovora.

45. S obzirom na ključnu važnost načela uzajamnog priznavanja u okviru uspostave područja slobode, sigurnosti i pravde te na činjenicu da članak 28. stavak 2. Okvirne odluke čini iznimku kojom se državama članicama dopušta primjenu prethodno važećeg sustava utemeljenog na međunarodnim ugovorima dulje nego što to dopušta opći režim iz članka 28. stavka 1. spomenute odluke, njezin članak 28. stavak 2. valja tumačiti usko.

46. Budući da se takvim uskim tumačenjem ograničava broj slučajeva na koje se primjenjuje prethodno važeći sustav utemeljen na međunarodnim ugovorima i, shodno tome, povećava broj slučajeva obuhvaćenih pravilima iz Okvirne odluke, njime se u najvećoj mjeri može osigurati postizanje njezina cilja.

6 — Moje isticanje

7 — Vidjeti, primjerice, verziju na španjolskom jeziku: „en los casos en los que la sentencia firme haya sido dictada antes de la fecha que especificará“; na njemačkom jeziku: „wonach er in Fällen, in denen das rechtskräftige Urteil vor dem angegebenen Zeitpunkt ergangen ist“; na engleskom jeziku: „in cases where the final judgment has been issued before the date it specifies“; na talijanskom jeziku: „nei casi in cui la sentenza definitiva è stata emessa anteriormente alla data da esso indicata“.

47. U tom pogledu napominjem da je glavni cilj Okvirne odluke olakšati socijalnu rehabilitaciju osoba osuđenih na zatvorsku kaznu, dopuštajući da pojedinac kojemu je nakon osude za kazneno djelo oduzeta sloboda svoju kaznu ili preostali njezin dio odsluži u socijalnom okruženju iz kojega potječe. To jasno proizlazi iz uvodne izjave 9. i iz članka 3. stavka 1. Okvirne odluke.

48. To podrazumijeva da pravosudna tijela individualiziraju sve mjere koje se odnose na izvršenje i prilagođavanje kazni kako bi, uz sprečavanje ponovnog počinjenja, olakšala, pritom poštujući društvene interese i prava žrtava, socijalnu uključenost i društvenu rehabilitaciju osuđene osobe[8].

49. Budući da je, slijedom prethodno iznesenog, osuđujuća presuda koja je izrečena Gerritu van Vemdeu stekla svojstvo pravomoćnosti 6. prosinca 2011., izvršenje kazne koja mu je izrečena treba nastaviti sukladno pravilima sadržanima u Okvirnoj odluci.

IV – Zaključak

50. S obzirom na prethodna razmatranja, rechtbanku Amsterdam (sud u Amsterdamu, Nizozemska) valja odgovoriti na sljedeći način:

Ponajprije, budući da je izjava Kraljevine Nizozemske koja se odnosi na članak 28. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršavanja u Europskoj uniji dana nakon donošenja te odluke, suprotno onomu što zahtijeva njezin članak 28. stavak 2., ta izjava ne može proizvoditi pravne učinke.

Podredno, u slučaju da se mora priznati mogućnost da spomenuta izjava proizvodi pravne učinke, članak 28. stavak 2. Okvirne odluke treba tumačiti na način da se u njoj navedena izjava može odnositi samo na presude koje su postale pravomoćne prije 5. prosinca 2011.

8 — Vidjeti moje mišljenje u predmetu Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:319).